

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van: **HEKSE GEDOE...**

Een heel erg **VROLIJK**, maar ook **SPANNEND** familiestuk.

Door **Peter van den Bijlaardt**

In 3 bedrijven – voor 5 vrouwen en 3 mannen

Je zal het maar meemaken! Uit het niets verschijnt daar zomaar in de hoek van je kamer... een grote (*dikke...?*) kabouter, Bokwoo geheten. Deze vrolijk babbelende knaap geeft Terri een halsketting, waardoor ze ineens heel veel magische macht krijgt. Ze krijgt ook nog een klein boekje, waarin spreuken staan, waar ze helemaal niets van begrijpt. En als haar buurvrouw met dat boekje aan de haal gaat, gaat er van alles mis. De volgende morgen ontdekt ze dat het gezicht van haar vriend onder een dikke vacht haar zit.

Dan komt een zekere Hillerije (*ook uit het niets...*) haar woonkamer binnen. Deze vrouw blijkt haar grootmoeder te zijn en een hele beruchte heks. Van haar heeft Terri alle kennis over de magie geërfd. Maar hier blijft het niet bij. Hillerije verteld Terri dat, zolang ze de ketting draagt zóveel macht bezit dat ze het op kan nemen tegen De *Verschrikkelijke Kaloek*. Een ín en ín gemene tovenaar, die er alleen maar op uit is ellende en verderf te zaaien! Vanwege het boekje met de spreuken, die (*door de verkeerde mensen...*) daaruit hardop worden uitgesproken, worden sommige scènes bijzonder komisch, bijna hilarisch.

En op het eind, als de '**nieuwe heks**' Terri het gevecht met De *Verschrikkelijke Kaloek* aangaat ontstaat er een ontzettend spannende scène. Uiteraard wint Terri het van die slechte tovenaar en komt alles netjes op zijn pootjes terecht!

Een heel erg **VROLIJK**,
maar ook **SPANNEND** familiestuk

Hekse gedoe...

In 3 bedrijven

Voor 5 vrouwen en 3 mannen

door

Peter van den Bijllaardt

SPELERS

Terri 35 Jaar. Een boeiende en intelligente vrouw, die een heks blijkt te zijn, maar dat nog niet weet. En ook nog niet goed weet hoe ze daar mee om moet gaan.

Hillerije 50 Jaar. *(de leeftijd klopt, omdat Hillerije al een tijdje dood is)* Ze is de grootmoeder van Terri. Zij was vroeger een zeer vooraanstaande heks. Ze is tevens een vrouw die haar kalmte onder alle omstandigheden onder controle heeft.

Bokwoo 35/65 Jaar. Het *knechtje* van Hillerije. Een *olijk* uitziend mannetje die, als de acteur die hem speelt ook nog dik is, dat fantastisch zou zijn. (Niet beslist noodzakelijk dus...) Hij houdt is er een *bonkig* taaltje op na houdt, dat ontzettend vrolijk klinkt en iedereen begrijpt!

Dione 30/40 Jaar. De buurvrouw van Terri. Een bijdehante meid, die er dol op is zich overal mee te bemoeien en daardoor steeds weer in grote moeilijkheden komt.

Stella 58 Jaar. De moeder van Terri. *(en dus de dochter van de heks Hillerije...)* Een laconieke vrouw, die helemaal nergens mee zit en alle situaties van de luchtige kant bekijkt. Heeft een droog gevoel voor humor, zonder dat ze dat zelf door heeft...

Pinky 30/40 Jaar. Een schoolvriendin van Dione. *(ze mag een aantal jaren met Dione schelen, maar niet teveel...!)* Een meid met een paranormale gave. Kan lekker fel uit de hoek komen.

Martin Ca. 40 jaar. De vriend van Terri. Een jongen die nog niet goed weet wat hij met de relatie met Terri aan moet... Is daardoor een beetje onzeker. Hij heeft een grote snor...!

Hein... 45/65 Jaar. Hij heeft hij een kolossale snor. Tevens heeft hij een heel eigenaardig lachje, dat hij, tot vervelens toe erg vaak tussen zijn zinnen door gebruikt. Ook toont hij af en toe een vorm van jovialiteit die verschrikkelijk irritant is.

De Verschrikkelijke Kaloek... Als Hein **De Verschrikkelijke Kaloek** speelt heeft hij **géén** snor. Deze Kaloek is buitengewoon arrogant en denkt alles onder controle te hebben. Hij praat bijzonder

theatraal!

Stem van de *Allerkwaadste*... Die kan men via een eenvoudig 'geluidstechniekje' galmend laten klinken. Voor de spanning van het spel is het wel belangrijk dat men dit ook doet!

DECOR:

In de hoek van de linkerwand zit de deur naar de slaapkamer. In de hoek van de rechterwand zit de deur naar de hal. Tegen de achterwand staat een boekenkast, waarin ook de drank en de glazen staan en waarin enkele laden zitten. Ook daarop staat een kleine Stereo-unit, met ernaast de speakerboxen.

Een klein stukje van de linkerwand af en ietsje schuin staat een 3 zitbank. Er haaks op 2 fauteuils. In het midden hiervan staat een salontafel. Achter de bank, bijna tegen de linkerwand aan staat een staande schemerlamp. Tegen de rechterwand staat een leeg bijzettafeltje. (voor de bloemen...!) Is er nog genoeg ruimte kan men daarnaast ook een tv op een kleine tafeltje zetten en wat planten hier en daar. Aan de rechterwand hangt een spiegel. Aan alle wanden hangen olieverf schilderijen.

MUZIEK:

Het hele stuk door wordt het nummer: **WITCHCRAFT**... van de CD: **Frank Sinatra Duets** gedraaid.

Dit mooie nummer zingt hij samen met **Anita Baker**.

Alleen de intro is te lang. Daarom is het aan te raden bij aanvang van het **EERSTE BEDRIJF** na 50 seconden pas met de muziek te beginnen. Daarna gaat men door tot 1:45 min. Nadat Frank Sinatra 'Taboo' heeft gezongen.

Steeds als het **LICHT UIT** gaat, of het **DOEK DICHT** draait men van dit nummer (naar eigen keuze) een ander gedeelte. Er natuurlijk wel zorg voor dragend dat het woord: **WITCHCRAFT**... erin voorkomt...!

LICHT:

Het **LICHT** is een zeer belangrijk aspect van dit stuk. Omdat er af en toe iemand in een (liefst **GELE**) spotlight staat. Dit, om het geheel nóg mysterieuzer te maken.

KLEDING en GRIME:

Alle kleding wordt door mij beschreven, maar... is slechts een indicatie. Ik weet uit ervaring dat men het liefst datgene draagt waarin men zich het prettigst voelt. Houdt echter rekening met het karakter die men speelt...!

Hieronder zijn mijn kledingadviezen zoals ik de volgende karakters zie:

Hillerije: zij moet natuurlijk wel in een prachtig '**heksenkostuum**' verschijnen...! En omdat ze een 'goeie' heks is de kleuren vriendelijk (pastelkleuren...) houden...! Tevens moet ze ook een wat extravagante pruik op hebben (zilver, of liever nog lila...?) En uiteraard ook extravagant worden gegrimeerd...!

De Verschrikkelijke Kaloek: heeft een kostuum van een tovenaar aan. Hierbij kan men alle kanten op. Maar houdt er rekening mee dat hij een '**verschrikkelijk**' slechte tovenaar is...! Hij moet dus wel op een wijze gegrimeerd worden, waardoor hij die '**verschrikkelijkheid**' uitstraalt...! Tijdens het tweede bedrijf, na de eerste '**overweldigende donderklap**' gaat **Hein** af. Hij krijgt dan voldoende tijd om het kostuum van **Kaloek** aan te trekken en zich in die hoedanigheid te laten grimeren.

Bokwoo: zijn haar is in verschillende (hevig met elkaar vloekende...!) fluorescerende kleuren gespoten en staat stekelig uiteen...! De eerste keer draagt hij een kleurrijke maillot, vrolijke kaboutermuiltjes/sloffen en een soort kabouterhesje. Indien dit mogelijk is, met die koperen belletjes aan de uiteinden van zijn kraag... De tweede keer verschijnt hij in een witte broek met een hard paars overhemd. Zo één met héél véél ruches. Opvallende sportschoenen of laarzen. Zijn haar blijft het hele stuk hetzelfde.

Dione: moet een bivakmuts op. Zo'n geval met alleen gaten voor de ogen en de mond. Door deze openingen moet men plukken kattenhaar kunnen zien, die naar buiten steken. Deze plukken zitten aan haar bivakmuts vast...! Want als ze die aftrekt moet haar gezicht volkomen gaaf zijn...!

Martin: heeft, als zijn gezicht onder het haar zit een (vuurrode...) intergraal helm op zijn hoofd gezet. Deze helm moet wel een donker gekleurd vizier hebben, anders zou men kunnen zien dat hij helemaal

geen haar op zijn gezicht heeft. Steeds als hij wat zegt schuift hij dit vizier op een kier omhoog, om het metéén weer dicht te doen, zogauw hij is uitgesproken...! Repeteer hiermee en let dan op, of er dan veel van zijn mond en neus te zien is. Is dit het geval dan hoeft men hem alleen maar haar op zijn neus en wangen te plakken, want een snor heeft hij al.

BIJZONDERHEDEN:

Er is een overdreven harde deurbel!

Terri legt aan **Dione** uit hoe **Bokwoo** eruit ziet. Het lijkt me dus heel verstandig voor **Terri** om de acteur, die **Bokwoo** gaat spelen even goed te bestuderen, als die voor de eerste keer met die kleren aan speelt...

Het is de bedoeling dat men **Hein** en de **Verschrikkelijke Kaloek** allebei in het programmaboekje zet. Anders heeft het publiek te gauw door dat **Hein** ook **Kaloek** is...! **Kaloek** zet men in het programmaboekje dan gewoon even onder een **pseudoniem** ...!

Stella slaat **Martin** enkele malen met een bos bloemen op zijn hoofd. Zorg dat het **ÓUDE chrysanten** zijn, want daarvan kunnen de bloemblaadjes lekker in het rond vliegen...

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

HET BEGIN

Licht in de zaal uit.

*(men draait meteen het nummer: **Witchcraft...** van de CD **Frank Sinatra Duets**. De deur naar de slaapkamer staat open. Bokwoo staat vlak naast deze opening)*

Het licht op toneel is uit.

EERSTE BEDRIJF

DOEK

Zomaar een dinsdagavond in de herfst...

Terri: *(op via de hal. Ze doet de schemerlamp aan. Ze is gekleed in een joggingbroek en wijd T-shirt. Sportschoenen. Handdoek om haar schouders en een 1,5 ltr. fles water in haar hand. Ze hijgt, drinkt gulzig het water en laat zich in een fau. ploffen)* Dit kan niet goed zijn voor een mens. *(drinkt weer gulzig en veel. Vlak boven Bokwoo's hoofd gaat een gele spot aan. Terri's hoofd schiet in zijn richting. Haar ogen sperren zich wagenwijd open)* Wie... *(deze eerste 'wie' spreekt ze raar en met een abnormale hoge stem uit. Kucht en spreekt daarna normaal)* Wie bént u? *(staat nu pas op)* En hoe komt u hier binnen?

Bokwoo: *(wijst zichzelf aan)* Íeke Bokwoo.

Terri: *Wie?*

Bokwoo: Bokwoo. *(wijst Terri aan)* Jij boeltje veel doof?

Terri: *Bókkewoo...?*

Bokwoo: *Jouw uitspraakie voor die naam nie goed. (spreekt zijn naam nu overdreven duidelijk uit)* Íeke Bók...wóó!

Terri: *Ja zeg, nou is het welletjes geweest, hè. U gaat me nu onmiddellijk vertellen hoe u hier bent binnen gekomen en vooral wát u hier komt doen.*

Bokwoo: *Mensies-volkie altijd boeltje veel willen wete. (wijst zichzelf aan)* Ieke hier voor *(wijst Terri aan)* jóu!

Terri: *(als hij een pas in haar richting doet stapt hij uit de spot en is bijna niet meer te zien. Terri doet snel een pas achteruit. Beetje angst in haar stem)* Ja, daar blijven graag. Ik wil u wel blijven zien. *(Bokwoo maakt een armgebaar. Meteen gaat het licht vol aan en de spot uit.*

Terri kijkt hem met grote verraste ogen aan) Hoe doet u dat?

Bokwoo: Fluittje van die cent. *(wijst Terri aan)* Jij zijn die Terri?

Terri: Ja, ik zijn die Terri. Eh, ik ben Terri ja. Maar... hoe weet u dat?

Bokwoo: *(slaat zich met vlakke hand hard op de borst)* Wij wete die boeltje veel.

Terri: O...

Bokwoo: *(wijst zichzelf aan)* Ieke Bokwoo. Ieke gestuurd.

Terri: O... En eh... door wie bent u dan wel gestuurd?

Bokwoo: Door jouw grootjemoedertje.

Terri: Mijn... grootjemoedertje?

Bokwoo: Hillerije.

Terri: Wélke rije?

Bokwoo: Hillerije. Zo die naam van jouw grootjemoedertje.

Terri: Heette mijn grootmoeder zo?

Bokwoo: Ja. Zij prachtige mens. Ik moete zegge tegen jou: het is die tijd.

Terri: *(kijkt hem even aan)* Het... is... die tijd...?

Bokwoo: Ja. Jij niet langer meer moet wachte. Jij hep nou leeftijd om nie meer te wachte, jij.

Terri: Maar... Ik... Jij... Ú... Mijn gróót... *(blaast overdreven haar adem uit)*

Bokwoo: Jij teveel wille zegge in die boeltje weinige tijd.

Terri: *(haalt heel diep adem)* Wacht nou es even. Jij zegt mijn grootmoeder te kennen. Maar die is al heel lang dood.

Bokwoo: Dat jullie mensies graag denke.

Terri: Is dat dan niet zo?

Bokwoo: Nee. Hillerije springt nog boeltje makkelijk over breje sloot.

Terri: Mijn eh... grootmoeder springt nog over... een brede sloot?

Bokwoo: Bij wijze van die spreke. Zij slape ook boeltje veel.

Terri: Enne... ú...? Hoe eh... oud bent u dan wel niet?

Bokwoo: *(maakt weggooigebaar)* Mij oud of jong zijn nie belangrijk. Jij boeltje veel belangrijk. *(haalt een klein rood boekje uit zijn zak)* Dit is belangrijke boekie. *(geeft haar het boekje. Ze pakt het pas aan als ze de fles op tafel heeft gezet)* Staan boeltje veel belangrijke dingese in.

Terri: Dínge?

Bokwoo: Ja. Adviesies van Hillerije. Én eh... boeltje veel spreukies.

Terri: *(heeft het boekje geopend)* Hé... alles is met de hand geschreven.

Bokwoo: Ja, daar waar wij zijn hebbe we geen computer-dingese. *(wijst)* Dit zijn een boekie die Hillerije heel die speciale voor jou hep geschreve. Boekie staat boeltje vol met die adviesies en spreukies.

Terri: *(houdt Bokwoo het boekje geopend voor zijn neus)* Is dit een soort

spreukie?

Bokwoo: Ja. Gevaarlijke spreukie. Jij boeltje veel uitkijke welke spreukies jij gebruike én... welke nie.

Terri: O...

Bokwoo: *(haalt een gouden of zilveren ketting uit zijn zak, waar een grote groene of rode edelsteen aan vast zit)* Ik jou ook deze ketting moest geve. *(geeft haar de ketting)*

Terri: *(legt het boekje op tafel en pakt de ketting aan)* O, wat een mooie steen.

Bokwoo: *(wijst)* Is die ketting van die Allergrootste Macht. Zij, of hij, die draagt deze ketting, zij hep boeltje veel macht.

Terri: O... *(ze doet de ketting om en kijkt in de spiegel)* Hij is wel heel erg mooi moet ik zeggen.

Licht uit.

(Bokwoo gaat via de slaapkamer af. Terri hoort men nog een verbaasd kreetje slaken)

Licht aan.

Terri: *(ze kijkt verbaasd naar de plek waar hij stond en kijkt daarna de hele kamer door)* Waar is ie nou ineens? *(deurbel. Ze schrikt zich rot en slaat daarbij een hand tegen haar borst, voelt zodoende de ketting en stopt die, terwijl ze naar de haldeur loopt onder haar pull-over. Af. Vanuit de hal)* Ja, ik jog zo vaak 's avonds. *(op)* Da's toch niet zo raar?

Dione: *(op. Gekleed in een trendy broekpak)* Hoeveel keer moet ik jou nou nog vertellen dat joggen in het donker gevaarlijk is?

Terri: Ach, kom op. Al die rare verhalen van jullie. Ik jog als het 's avonds donker is zo vaak en ik ben nog nooit door een man lastig gevallen.

Dione: Ja, tot het een keertje gebeurt. En zeg dan niet dat ik je niet heb gewaarschuwd.

Terri: Zeg eh... jij gelooft nooit wat mij hier vanavond is overkomen.

Dione: *(die net op de bank wilde gaan zitten)* Je bent door een man lastig gevallen. *(gaat nu pas zitten)*

Terri: *(zachtjes lachend)* Nee joh! Ik kom net binnen, staat me daar een eh... *(zuchtend)* Ja, hoe moet ik dat nu zeggen?

Dione: Denk er dan over na terwijl je voor mij iets lekkers inschenkt.

Terri: Hè?... O... Nou ja zeg, jij doet net of je een wildvreemde bent. Je weet de weg. *(ze pakt de fles water, ploft in een fauteuil en begint te*

drinken)

Dione: (*schenkt een sherry in*) Nou, vertel. Wat stond er hier, toen jij binnen kwam?

Terri: Een man.

Dione: O, dat wordt interessant.

Terri: Nou, da's te zeggen... (*korte giechel*)

Dione: Het was geen man, maar een jongen.

Terri: Nee, het was wel degelijk een man. Maar hoe hij aangekleed was. (*korte giechel*) En hij stond daar. In die hoek daar op me te wachten.

Dione: (*met glas in haar hand*) Ben je me nu in de maling aan het nemen, of hoe zit 't?

Terri: Nee. Daar... in die hoek stond hij.

Dione: Een man.

Terri: Na ja... een man. Het was meer een... Ja, hoe moet ik je dat nou uitleggen?

Dione: (*gaat met haar sherry in de hand op de bank zitten*) Als je nou eens bij het begin begon, lieve schat? (*ze neemt af en toe een klein slokje*)

Terri: Nou... ik kom binnen en ineens gaat er in die hoek daar een licht aan.

Dione: Zomaar?

Terri: Ja... Zómaar. Een fel geel licht. Ik had alleen die schemerlamp aangedaan. Maar ineens ging daar een fel geel licht aan. En daar stond die rare man. Middenin dat gele licht. En toen ineens stonden we in het volle licht.

Dione: Had die man dat aangedaan?

Terri: Ja, dat weet ik niet! Maar dat kan haast niet, want dáár (*wijst naar het lichtknopje naast de haldeur*) is het lichtknopje van het kamerlicht. En hij stond helemaal daar.

Dione: (*ze kijken elkaar even aan*) Nou, vergeet dat licht even. Vertel me eerst eens wie die man was. En hoe hij eigenlijk binnen is gekomen? Je hebt je buitendeur toch zeker niet open laten staan?

Terri: Nee zeg, ik ben niet labiel. Ik herinner me nog heel goed dat ik tweemaal de sleutel heb doorgedraaid, toen ik wegging.

Dione: Hij is misschien via de achterkant binnen gekomen?

Terri: Néé! Het raam van m'n keuken zit op een veiligheidsslot. En als je nou even afluistert. (*zucht ongeduldig*)

Dione: Sorry. Ga door met je verhaal.

Terri: Ik zit hier van dit water te drinken en ineens zie ik hem in die hoek daar staan. Ik schrik me natuurlijk rot. Hij zegt tegen me dat hij ergens vandaan komt waar ook mijn grootmoeder is en dat zij mij, via hém... laat groeten. (*Dione schiet kort in de lach*) Ja, als je erom gaat zitten

lachen stop ik onmiddellijk met vertellen.

Dione: Sorry. *(kijkt zo serieus mogelijk)* Ga door.

Terri: Ik vroeg 'm hoe oud hij dan wel niet was, maar dat vond hij allemaal erg onbelangrijk. Hij gaf me dat boekje daar.

Dione: *(is meteen overdreven geïnteresseerd. Ze zet het glas op tafel en pakt het boekje)* Wat is dit voor een soort boekje? *(slaat het open)* Hé, hier staat jouw naam. *(leest overdreven duidelijk)* Adviezen voor mijn kleinkind Terri, heden hetende: Mimosesja. Mimóesja?

Terri: Hóe?

Dione: Mimóesja. Kijk hier staat 't.

Terri: *(gaat naast haar zitten en leest:)* Adviezen voor mijn kleinkind Terri, heden hetende: Mimosesja... *(ze pakt Dione het boekje af en gaat weer in de fau. zitten. Daar leest ze verder)* Kijk uit voor de man met de grote snor.

Dione: Die grootmoeder van jou heeft het over Martin.

Terri: Wat is er mis aan Martin?

Dione: Nou... heb je een klein uurtje. *(pakt haar glas weer en drinkt)*

Terri: Dione, hier hebben we het al heel vaak over gehad. Ik hou van die knul. En dat jij 'm nou niet mag, daar kan ik niets aan doen. Goed, ik geef toe dat Martin zijn eigenaardige trekjes heeft. Maar hij is altijd heel aardig voor me. En hij brengt ook altijd bloemen voor me mee.

Dione: Mannen die vaak bloemen meebrengen hebben meestal wat te verbergen.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

Terri: *(kort lachje)* Nou, die is ook snel verdwenen. *(gaat naast hem op de bank zitten)*

Martin: *(zet zijn glas op tafel)* Zijn jullie echt zo dik met elkaar?

Terri: Wie? Dione en ik?

Martin: Ja, dat zei ze namelijk zojuist tegen me.

Terri: Ach Dione moet je met een korreltje zout nemen. Of weet je wat? Neem haar maar met een enorme bonk zout. Die meid heeft alleen maar hele vervelende relaties met mannen achter de rug en vertrouwt en nu geen een meer. Blijf je slapen vannacht?

Martin: *(is meteen verlegen)* Nou, ik eh...

Terri: Ja dus.

Martin: Als je dat leuk vindt?

Terri: Zoiets vind men niet leuk lieverd.

Martin: Nee?

Terri: Nee, zoiets vind je spannend en avontuurlijk. De gedachte erbij wind je op, maar leuk... Nee. Een bos bloemen krijgen vind ik leuk. *(met een zwoel uiterlijk)* Zal ik jou weer eens mijn eigen lekkere...

Martin: Je gaat toch niet weer al die eh... die eh... schuttingtaalwoorden gebruiken hè?

Terri: *(met een overdreven zwoel stemmetje)* Maar dat wond je de laatste keer toch zo op lieverd.

Martin: Ja, in het donker. Maar niet in het volle licht. *(diepe zucht)*

Terri: O, dan wachten we daar toch eventjes mee. Haal diep adem lieverdje. *(ze omarmt hem en geeft hem een hartstochtelijke kus, met haar rug naar het publiek. Hierdoor kan de kus lang duren en ziet niemand dat ze elkaar helemaal niet kussen. Martin steekt beide handen uit, maakt er vuisten van en strekt de vingers weer. Dit doet hij – tijdens de kus – 3 x. Dan duwt ze Martin plotseling van zich af)* Ik moet je iets vertellen.

Martin: *(schiets half overeind)* Wat is er? Wat moet je me vertellen? Is er iets ergs gebeurd?

Terri: D'r is hier vanavond een man... Nee, zo kan ik beter niet beginnen... *(haalt langzaam adem. Haar ogen zoeken het boekje. Als ze het niet op tafel ziet liggen... Hevige verontwaardiging)* Die rotmeid heeft het meegenomen!

Martin: Wie heeft wát meegenomen schat?

Terri: Dióne. Daarom ging ze er natuurlijk zo snel vandoor.

Martin: Maar wát heeft ze dan meegenomen?

Terri: Mijn toverboekje.

Licht uit.

*(meteen het nummer: **Witchcraft...**)*

(Terri af. Martin drinkt zijn glas leeg en zet het weer op tafel. Af. De slaapkamerdeur staat helemaal open)

*(het **licht** wordt langzaam naar hoger gedraaid en de muziek naar **uit**. Vanuit de slaapkamer klinkt een vreselijk harde gil. Als Terri dus niet zo hard kan gillen neemt een ander deze taak van haar over...)*

Martin: *(vanuit de slaapkamer. Verschrikt)* Wat is er, wat is er?

Terri: *(vanuit de slaapkamer. Vreselijk ontdaan)* Je gezicht!

Martin: Wat is er met m'n gezicht? Hé, d'r zit allemaal haar op mijn... *(dan verbijsterd)* D'r zit allemaal háár op mijn gezicht! Maar dat kán niet, ik heb me gisteren nog heel goed geschoren.

Terri: Kom hier voor deze spiegel staan, dan kan je jezelf zien.

Martin: *(gestommel. Weer verbijsterd)* Maar... Maar... *(bons)*

Terri: *(in volle paniek)* Mártin! Líeverd! Kom overeind. *(op. Gekleed in een badjas, haar flink in de war)* Wat móet ik nou doen? *(pakt haar mobiel uit haar tas)* Wie moet ik nou bellen? Zijn huisarts. Maar waarom zijn huisarts? Hij is alleen maar flauw gevallen. Trouwens ik heb dat nummer niet eens. Zijn moeder. Nee, zijn moeder moet ik zéker niet bellen. *(deurbel. Ze gooit van schrik haar mobiel een flink stuk in de lucht en weet hem weer met moeite op te vangen)* Wie kan dat nou zijn? *(kijkt op een blote pols)* En ik weet nog niet hoe laat het is ook nog niet. *(deurbel 3 x)* Ja, ja, ik kom. *(af. Meteen weer samen met Dione op)* O, ik moet je iets heel ergs vertellen.

Dione: *(gekleed in een trendy broek en trui. Laarzen)* Terri is eh... jouw vriend. Die eh... Martin vannacht hier blijven slapen?

Terri: O, ik moet je iets heel ergs vertellen Dione. Ga zitten.

Dione: O jee. *(gaat in een fauteuil zitten)*

Terri: *(gaat op de bank zitten)* Ja, hoe moet ik je dit nu vertellen?

Dione: O jee.

Terri: Eerst wil ik van je weten, heb jij dat toverboekje gisteren meegenomen? *(Dione knikt met een overdreven schuldig uiterlijk)* Dat vermoedde ik al. *(ziet nu pas de uitdrukking op Dione 's gezicht)* Zeg... heb jij daar soms rare dingen mee uitgehaald?

Dione: *(knikt met een overdreven schuldig uiterlijk)* Is er eh... hier soms... iets eh... naars gebeurd?

Terri: *(fel)* Dat zou ik denken ja. Martin zijn hele gezicht zit onder het haar.

Dione: Heeft hij zich wel geschoren?

Terri: Dione... Zijn gezicht ziet er als een... als een kát uit. Hij heeft een hele dikke vacht op zijn gezicht.

Dione: Welke kleur?

Terri: *(beetje krijsend)* Wat heeft de kleur er nou mee te maken? Zijn hele smoelwerk zit vol met háár! Wat heb jij vannacht met dat boekje uitgevréten?

Dione: Nou... ik eh... ben het gisteravond eerst eens door gaan lezen. Wist je dat jij er vijf keer in wordt gewaarschuwd iets niet te doen?

Terri: Het interesseert me geen móer wat ik wel en niet mag. Wat heb je gedaan zodat die arme lieverd zo onder het haar zit?

Dione: *(haalt het boekje uit haar tas en zoekt de pagina)* Hier staat 't. Deze spreuk heb ik gisteravond uitgesproken. *(leest weer overdreven duidelijk)* Wie mag gij niet, o wee, o wee... Met wie u heeft geen verstandhouding van hoera en hoezee... U denkt aan deze diegene zonder een zweem van bezwaar... en *(overdreven de ch*

uitsprekend) wenscht hem heel veel haar! (*kijkt Terri aan*)
Terri: (*kijkt Dione met hele grote ogen aan. Constatering*) En jij hebt aan Martin gedacht, toen je deze spreuk uitsprak.
Dione: Ja. (*haalt heel diep adem. Wat venijnig*) Ik mag die jongen nou eenmaal niet.
Terri: (*weer beetje krijsend*) Ja, maar door jou zit hij nou helemaal onder het haar. Staat er in dat boekje ook hoe je zoiets weer terug kunt draaien naar hoe het was?
Dione: Ja zeg, ik ken dat boekje niet helemaal uit mijn hoofd. Achteraan staat wel iets over hoe je bepaalde spreuken ongedaan kan maken. Maar daar komen drankjes bij te pas, waarin je ogen van kikkers moet gooien. (*rilt overdreven*) En rattenkeutels (*rilt overdreven*)
Terri: (*kwaad*) Geef hier dat boekje! (*graait met een woest gebaar het boekje uit Dione 's hand*)
Dione: Nou ja zeg.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Terri: (*gaat weer zitten en bladert achterin. Leest*) Wat te doen wanneer men iemand heeft betoverd... (*leest het even door*)
Dione: Ja, daar staat wat je allemaal in die drankjes moet doen. Spinnen, stond er ook bij. Grote dikke spinnen. (*rilt overdreven*) Nou je moet wel goed raar in elkaar zitten om zo'n drankje te willen drinken.
Terri: (*kwaad*) Je moet wel goed raar in elkaar zitten om er zomaar spreuken uit op te lezen. (*nog kwader*) En als je hele kop onder een kattenvacht zit denk je daar heel anders over. (*slaat een bladzijde om*) Hier staat dat als je iemands uiterlijk hebt veranderd je een beker van edelmetaal vol met bessenjenever moet gieten.
Dione: (*luchtig*) O, maar dat is nog wel te drinken. En dat verkopen ze bij iedere slijter.
Terri: En in die bessenjenever moet je drie flinke regenwormen stoppen.
Dione: Getverdémme! (*rilt overdreven*) Hou op!
Terri: En de nagels van een jonge rat.
Dione: Gétsie! (*rilt overdreven*) Hou op!
Terri: (*steekt haar tong uit en rilt ook. Dan kijkt ze met grote ogen Dione aan*)
Dione: Wat is er?
Terri: D'r moet ook nog het slijm van de bek van een krokodil in. Hoe

komen we in vredesnaam aan het bekslijm van een krokodil?

Dione: Ja, dan zullen we naar de dierentuin moeten lieve schat. Daar hebben ze die jongens in overvloed.

Terri: En ga jij dan zo'n verblijf in, om met een spateltje dat slijm van zo'n joekel van een krokodil uit zijn bek te schapen?

Dione: Zeg, ben je helemaal dol geworden. Zo'n knaap slobbertje je op, nog voor je 'Hallo hé!' hebt kunnen roepen. Het is jouw vriend. Jij moet dat maar doen.

Terri: *(fel)* Ja, maar jij hebt 'm betoverd.

Dione: *(schiets in de lach. Luchtig)* Ja, da's waar.

Terri: *(gekreun uit de slaapkamer. Dan een zwak: Terri)* O, 't schijnt dat Martin is bijgekomen. *(loopt snel de slaapkamer in. Als ze af is, vanuit de slaapkamer)* Gaat het weer een beetje lieverd?

Dione: *(is meteen achter haar aangelopen en blijft in de deuropening staan. Grote ogen)* Tjonge hé. Wat 'n haar heb jij op je kop jongen.

Licht uit.

*(meteen het nummer: **Witchcraft...**)*

(Martin zit in Terri's badjas in een fauteuil met een intergraal helm op. Het donker gekleurde vizier naar beneden. Hij heeft een beker koffie in beide handen geklemd. Terri zit in de andere fau. Ze heeft een joggingbroek en T-shirt aan. Heeft ook een beker koffie in haar handen. Dione zit op de bank. Haar beker staat op tafel, naast het blad, waarop de koffiëkan, melk en suiker staat)

*(**Witchcraft...** langzaam naar **uit** draaien)*

Licht aan.

Dione: Sorry hoor, maar ik vind het geen gezicht zo...

Terri: Ja, hou jij je mond nou maar. *(Martin mompelt iets)* Zei je iets lieverd?

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* Ik heb honger. *(sluit het vizier meteen weer)*

Terri: *(staat meteen op en zet haar beker op tafel)* Wil je 'n omelet?

Dione: O, dat lust ik ook wel.

Terri: *(fel)* Jij krijgt helemaal níks! Ga jij eerst maar eens iets verzinnen om deze vervelende situatie terug te draaien.

Dione: Ja zeg, dat heb je net kunnen lezen.

Terri: Dat kunnen we die arme jongen niet aan doen.

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* Wat kunnen jullie me niet

aan doen? *(sluit het vizier meteen weer)*

Dione: Er staat een toverspreuk in dat boekje dat je er weer helemaal bovenop helpt.

Terri: *(als Martin haar aankijkt)* Ja, maar dat bestaat uit een drankje waarin je een heleboel vieze dingen moet stoppen.

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* Wat voor vieze dingen dan? *(sluit het vizier meteen weer)*

Dione: *(trekt een vies gezicht)* De nagels van jonge ratten.

Terri: En regenwormen!

Dione: Drie! Héle dikke!

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* En moet ik die opeten? *(sluit het vizier meteen weer)*

Terri: Nou opeten. Ze zitten in een drankje. Ik denk wel dat we die dingen mogen fijnstampen, of zo.

Dione: Laat het de leden van de dierenbescherming maar niet horen.

Terri: *(kijkt Dione verwijtend aan)* Jij wilde dus een omelet.

Dione: Ja, en ik heb die graag op toast. *(Terri loop zonder hierop te reageren af)* Die is duidelijk met haar verkeerde been uit bed gestapt.

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* Heb ik het nou goed begrepen? Heb jij mij via een spreuk uit dat boekje daar betoverd? *(sluit het vizier meteen weer)*

Dione: *(met een stralend gezicht)* Ja, goed hè?

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* Nou, ik kan niet direct zeggen dat ik hier erg blij om ben? *(kijkt op zijn horloge)* Over vijf minuten word ik in een hele belangrijke vergadering verwacht. *(zucht diep en sluit het vizier weer)*

Dione: *(schiets in de lach)* Ik zie je daar al zitten. *(overdreven diepe stem)* Heren, ik open hierbij de vergadering, let u alstublieft niet op mijn uiterlijk, ik heb me vanmorgen vergeten te scheren. *(giert het uit)*

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje. Zegt de woorden zonder enig plezier)* Ha, ha, ha... *(sluit het vizier meteen weer)*

Dione: *(pakt haar beker en drinkt. Kijkt dan Martin ineens met hele grote ogen aan)* Verrek, dat ik daar niet eerder aan heb gedacht. Pinky!

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* Wat is een Pinky? *(sluit het vizier meteen weer)*

Dione: Pinky is mijn vroegere kamergenoot. Zij is een heks. Althans dat beweerde ze altijd. *(zachtjes lachend)* Nou, en ik zou zeggen dat we in deze situatie om een heks zitten te springen. *(knikt heftig)* Die meid moet ik bellen. *(pakt haar mobiel uit haar tas en zoekt even, drukt daarna in. Kort pauze)* Zal je altijd zien, die ligt nog in d'r warme bedje. *(stuk harder en overdreven joviaal)* Hai, die Pinky? Da's 'n tijd geleden hè?... Dione... Welke Dione? Hoeveel Dione 's ken je dan

wel niet? *(overdreven korte harde lach)* Wiebelkontje... *(hard lachend)* Ja je spreekt met wiebel-kontje. Zeg, vertel me es, hoe is 't nou met jou?... Nééé!... Néééé!... Néééééééé!... Meen je dat nou? En die knul?... *(giert het uit)* In z'n blóótje?... Z'n verdiende loon, de klóótzak!... Waarom ik je bel? Zeg... toen jij eh... Toen we in dat studentenhuis samenwoonde, toen ging jij er altijd zo prat op dat je vond dat je een heks was. En vaak waren er die eh... Nou ja, dat soort vage figuren bij je op bezoek... Jij noemde ze altijd: 'mijn toverkolletjes'... Jáááá, klópt, dat zei je ook altijd... O, doe je dat nog steeds... O... O... O... Nou, komt dat even goed uit... Ja, we zitten hier met een eh... *(kijkt Martin even aan)* klein probleempje...

Martin: *(opent het vizier een heel klein stukje)* Nou, zeg maar gerust een heel groot probleem. *(sluit het vizier meteen weer)*

Dione: Nou, om het in het kort uit te leggen. Ik heb 'n eh... buurvrouw en die heeft een toverboekje cadeau gekregen... Ja, een origineel toverboekje... Ja, het maakt niet uit hoe ze daar aan is gekomen. Waar het om gaat is, dat ze daarmee aan het experimenteren is geslagen... *(Martin schudt zijn hoofd. Dione ziet dat en draait zich meteen van hem weg)* Ja, dat zei ik al metéén tegen d'r. Ga daar nou niet mee lopen experimenteren, lieve schat, doe dat nou níet! Laat dat boekje met rust... Maar ja, eigenwijs hè, gaat me daar gewoon een spreuk hardop lezen. En nou zit haar vriend zijn hoofd helemaal onder het haar... Nee, hij heeft een behoorlijke vacht over zijn smoel lopen... Of het wat mag kosten?... *(kijkt naar Martin. Die knikt heftig)* Nou, ik hoor hier dat geld geen enkele rol speelt... O, maar dat zou fantastisch zijn... Onder de Wilgen 74... Ja, tot zo. *(sluit haar mobiel af en bergt hem weer weg in haar tas)*

Terri: *(op. Heeft de mobiel dus nog gezien...)* Met wie zat jij nou te bellen?

Dione: O, je gelooft dit nooit.

Terri: Nou, vanmorgen ben ik geneigd alles te geloven.

ENKELE SCENES UIT HET TWEDE BEDRIJF

Dione: *(lachend)* Is het niet kostelijk. D'r moeder viert haar verjaardag bij haar dochter en dochtertjelijef is het helemaal vergeten.

Stella: Ach, de lieverd heeft ook zoveel aan haar hoofd.

Dione: Maar nu weet ik nog steeds niet waarom je je verjaardag hier viert.

Stella: Mijn huis wordt verbouwd. Ja, eerst wilde ik mijn verjaardag een

jaartje overslaan, maar toen zei Terri ineens: dan vier je het toch bij mij. Wie was jij nou ook weer precies?

Pinky: Ik ben Pinky. Een vroegere kamergenoot van Dione.

Stella: O...

Pinky: Ik ben hierheen geroepen om die jongen daar van zijn probleem af te helpen.

Dione: Ja, Terri's vriend heeft een te kleine helm gekocht en die krijgt hij nu niet meer af.

Stella: O... Ja, ik wilde er niets over zeggen... Ligt hij daarom op de bank?

Dione: Nee, hij slaapt. Ja, na die motortocht was hij zo moe.

Terri: *(op. Ze heeft een blad in haar handen, waarop een koffiekannetje, melk en suiker en een schaal met grote Belgische bonbons. Ze probeert vrolijk te zijn, maar het gaat niet van harte)* En toen was er koffie. *(ze zet het blad bovenop het toverboekje, dat op tafel ligt)*

Stella: Laat mij je helpen. Wie heeft er melk en suiker in z'n koffie?

Dione: Ik alleen melk.

Pinky: En ik alleen suiker. Vijf schepjes graag.

Stella: Hóeveel?

Pinky: Vijf. Ik hou niet van bittere koffie.

Stella: *(verzorgt de koffie, Terri zet ze voor hun neer)* En je vriend, lieverdje, moeten we hém niet wakker maken?

Dione: Nee, nee. Vooral niet wakker maken. Misschien gaat zijn helm dan van schrik nóg strakker zitten. *(Terri kijkt Dione niet begrijpend aan. Die lacht haar bemoedigend toe. Pinky roert stevig in haar koffie. Drinkt en trekt meteen een vies gezicht. Dan doet ze er nog 2 schepjes suiker bij, roert, drinkt en kijkt dan pas tevreden)*

Stella: Ja, ik vind het wel dom van je vriend hoor, lieverdje, dat hij zo'n kleine helm heeft gekocht. Je past zo'n ding toch eerst even.

Dione: O, maar dat heeft hij ook gedaan. Daar zit nu juist het probleem. Hij paste een véél te kleine helm. Maar geen zorg... de man van de motorzaak is onderweg.

Terri: *(die met open mond heeft geluisterd)* Wie heeft er... En wie is er onderweg?

Stella: De man van de motorwinkel lieverdje. Je moet wel luisteren als de mensen iets vertellen.

Dione: *(als Terri haar vragend aankijkt)* Ik vind het geweldig lief van je schat. Dat je je moeder haar verjaardag hier laat vieren bedoel ik.

Stella: Ja ik ook. En ik moet je nog iets vertellen lieverdje. Mijn vriend komt vanmiddag ook.

Terri: Je vriend? Heb jij een vriend?

Stella: Já! Is dat zo gek?

Dione: O, wat leuk, heb jij een vriend Stella?

Terri: *(geërgerd)* Sinds wanneer heb jij een vriend?

Stella: Sinds vorige week.

Dione: *(overdreven enthousiast)* Én? Ben je erg verliefd op die man?

Stella: Och... wat heet verliefd. Ik vind 'm aardig en dat vind ik voorlopig genoeg. *(kort lachje)* Maar hij is wel verliefd op mij.

Terri: En die nodig je dan zomaar uit?

Stella: Ja, waarom niet? Het is tenslotte mijn verjaardag.

Dione: Ja. Da's waar Terri, het is je móeders verjaardag.

Terri: *(snuift overdreven hard)* Nou... zullen we het ergens anders over hebben? Neem een bonbon moeder, ze staan ervoor.

Pinky: Als ik mijn moeder had uitgenodigd haar verjaardag bij mij te komen vieren had ik voor een grote taart gezorgd.

Stella: O, wat lief.

Pinky: Maar mijn moeder leeft niet meer.

Stella: O, wat erg.

Pinky: Nou, dat valt wel mee. M'n moeder was een loeder van 'n mens. Tot m'n tiende heb ik alleen maar klappen en schoppen van d'r gekregen.

Stella: O, wat naar. Hield ze er daarna mee op?

Pinky: Nee, toen ben ik terug gaan slaan. Maar ik neem er een hoor. *(pakt de grootste bonbon en stopt die in één keer in haar mond)*

Stella: *(lachend)* Zo, jij weet er weg mee.

Dione: O, die weet overal weg mee. Vroeger op school, toen ze eens een jongen had die wat groter was dan de rest heeft ze hem...

Terri: *(er hard doorheen)* Nou, ik denk niet dat mijn moeder op dit soort verhaaltjes zit te wachten Dione.

Pinky: *(lachend en nog een beetje moeilijk pratend)* O, je bedoelt die jongen met die hele grote...

Terri: *(er hard doorheen)* Já! Zo is het wel genóég! *(pakt Pinky bij de arm en sleurt haar naar de haldeur)* Nu ga je d'r uit. *(samen af)*

Stella: *(geamuseerd verbaasd)* Wat is hier nou allemaal aan de hand?

Dione: Ik weet 't niet, maar ik stap ook eens op. *(komt Terri bij de deur tegen)* Ik ga d'r ook maar eens vandoor Terri. Jij en je moeder hebben vast en zeker een boel bij te praten. *(af)*

Stella: Wat hebben die twee nou ineens? En waarom pakte jij dat meisje zo ruw beet?

Terri: Is een lang verhaal moeder. En op het moment barst mijn kop uit elkaar van de hoofdpijn.

Stella: Ach lieverdje toch. Ga dan even 'n uurtje op bed liggen.

Terri: Ja, ik denk dat ik dat maar ga doen. *(loopt naar de haldeur, draait zich daar om)* Maar we kunnen die arme jongen daar niet laten liggen.

Stella: Leggen we hem toch ook op je bed. Dat bed van jou is breed genoeg. Kom op, pak jij z'n armen beet, dan pak ik z'n benen. *(samen dragen ze Martin de slaapkamer in. Vandaar)* Zo, die jongen is... zwáár! (**'zwaar'** met moeite uitsprekend, omdat ze hem op dat moment op bed zwaaien. Zwaar zuchtend) Zó! Die ligt. Nou, ga jij ook wat slapen. Misschien worden jullie wel tegelijk wakker. *(ze trekt de deur achter zich dicht en drinkt haar (laatste slok...!) koffie op, zet alle kopjes op het blad en tilt het op. Ze ziet metéén het toverboekje. Zet het blad weer neer en gaat met het boekje in haar fau. zitten)* Wat is dit nou voor een gek boekje? *(ze bladert erin)* Dit lijken wel spreuken. *(leest overdreven duidelijk)* Als je mij nodig hebt lees dan het volgende luid en duidelijk op... *(ze fronst haar wenkbrauwen en kijkt even voor zich uit. Leest nu nóg duidelijker)* Als je mij nodig hebt... lees dan het volgende... luid en duidelijk op... *(kort lachje)* Nou ja, dan doen we dat toch. *(gaat verzitten en leunt behaaglijk achteruit)* Daar gaan we... *(schraapt haar keel)* Kom tot mij, kom tot mij o schone Hillerije. Kom over het pad van de liefde en verblijd mij met je komst. *(metéén licht uit. Hillerije komt op en gaat op één meter van de haldeur af staan. Meteen als ze daar doodstil staat wordt er een... Gele spot op haar gericht. Stella kijkt met grote verbaasde ogen naar Hillerije)* Wie... Wie bent u? En waar komt u nou zo plotseling vandaan?

Hillerije: Jij hebt me opgeroepen. En als ik opgeroepen wordt kom ik.

Stella: Heb ik u... *(is nog steeds verbaasd. Hillerije wijst naar het boekje)* O... ik eh... Maar ik heb alleen maar...

Hillerije: Dat was genoeg.

Stella: Maar ik... wilde alleen maar...

Hillerije: Hoe kom je aan dat boekje?

Stella: Dat lag hier op tafel. *(ze legt het boekje snel op tafel)*

Hillerije: *(constatering)* Dus het was impulsief gedrag van je. *(zucht)* Die nare eigenschap waar jullie gewone stervelingen bijna allemaal aan lijden.

Stella: Wie bent u, als ik vragen mag?

Hillerije: Ik ben Hillerije.

Stella: O... En eh... wie is Hilderije dan wel als ik vragen mag?

Hillerije: Hillé...rije. Niet Hildé...rije. Ik had wel graag dat je mijn naam goed uitsprak. *(smalle glimlach)* Jij kent mij niet meer hè?

Stella: Nee. Moet dat dan?

Hillerije: *(met een smalle glimlach)* Het had gekund. Ik ben je moeder.

Stella: *(kijkt Hillerije met grote ogen aan)* U bent... mijn moeder? *(Hillerije knikt glimlachend)* Joh schei even uit. U kunt mijn moeder niet zijn. Die is gestorven toen ik 10 jaar was en zij was toen 50. En

die heette ook geen Hilderije.
Hillerije: Hillé...rije.
Stella: Ja dat zeg ik.
Hillerije: Nog steeds even eigenwijs als vroeger.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

DERDE BEDRIJF

*Terri slaapt. Ze begint, zogauw de muziek langzaam naar **UIT** wordt gedraaid en het **DOEK** open gaat, wat heen en weer te woelen. Met haar handen probeert ze een onzichtbaar iemand weg te duwen.*

Terri: *(gewoon pratend)* Nee, doe niet... Dat mag niet... *(harder)* Nee, ga weg! Ga weg!... *(dan schreeuwend)* Nee, ik doe 'm niet af! Je krijgt de ketting niet!... *(dan hard krijsend)* Blijf van me af! Blijf van me af! **BLIJF VAN ME AF!!!**

Stella: *(op via de slaapkamer. Haar haren zitten in de war. Ze kijkt verschrikt naar Terri. Loopt naar haar toe)* Terri! *(harder)* Téri! *(schudt haar door elkaar)* Wordt wakker... **WORDT WAKKER!!!**

Terri: *(schietschiet overeind, kijkt Stella verschrikt aan en grijpt meteen naar haar ketting. Slaakt dan een zucht van verlichting)* Ik heb 'm nog. Gelukkig.

Stella: Had je een boze droom?

Terri: Nou, zeg maar gerust een nachtmerrie. *(gaat staan en knijpt de slaap uit haar ogen)* Er was hier iemand in de kamer die me mijn ketting wilde afpakken.

Stella: *(bekijkt de ketting van dichtbij)* Dit foeilelijke ding?

Terri: Deze ketting heb ik van Hillerije gekregen. Deze ketting beschermt mij tegen het kwaad.

Stella: Ja zeg, overdrijf jij nou niet een klein beetje. En wie is die Hilderije?

Terri: Ja zeg, lijd jij aan korte termijn geheugenstoornis? Je móéder.

Stella: Mijn moeder. Maar die had niet zo'n gekke naam. Die heette Willemien.

Terri: Ja maar niet daar waar ze nu is.

Stella: Onder de grond. Want ze is gewoon in een kist begraven.

Terri: Nee, niet haar lichaam, haar géést!

Stella: Zeg, waar héb jij 't nou allemaal over? *(haar ogen sperren zich open)* Hé wacht es... Hier was vanmiddag... Ik dacht dat ik dat had

gedroomd... En die beweerde dat ze mijn moeder was.

Terri: Dat is ook zo. Jouw moeder is Hillerije. Zij heeft me deze ketting gegeven.

Stella: Ze zei ook nog zoiets als, dat jij nu... óúd genoeg was om in te grijpen. Ik ben daarna, geloof ik in slaap gevallen.

Terri: Dat klopt. Dat heeft Hillerije gedaan.

Stella: Heeft zij mij... Maar waarom dan?

Terri: *(deurbel)* O, dat zal Martin zijn. *(af. Meteen weer op met Dione, die een bivakmuts draagt)* Wat is er met jou gebeurd? *(grote verschrikte ogen)* O, ik weet 't al. Ik herinner me ineens alles weer.

Stella: Zeg waarom heeft deze vrouw zo'n rare muts op, Terri. En wat steekt daar nou uit. *(ze pakt een pluk haar bij haar mondopening en trekt eraan)*

Dione: Áu! *(doet een pas achteruit)* Wil je dat eens laten, dat doet pijn.

Stella: *(beetje verrast)* En nu hoor ik de stem van Dione. Waarom heb jij die malle muts op Dione? En wat had ik nou net beet?

Dione: Mijn haar. *(tot Terri)* Ik ben toen ik net thuis kwam een dutje gaan doen. Toen ik wakker werd had ik een heel onbestemd gevoel. En toen ik in de spiegel keek zag ik dat mijn gezicht net zo onder het haar zat als bij Martin.

Terri: Ja, Hillerije heeft het mij uitgelegd. Degene die een spreuk uitspreekt krijgt diezelfde spreuk weer over zichzelf heen, zogauw een heks of een tovenaar deze spreuk ongeldig maakt.

Dione: Zeg dat nog es?

Terri: Als een échte heks een spreuk ongeldig maakt gaat de betovering over naar degene die deze spreuk het eerst heeft uitgesproken.

Dione: Bedoel je... Dat ik...

Terri: Ja. Jij hebt nu al dat haar van Martin op je snuit.

Dione: Nou, daar ben ik dan lekker mee.

Stella: Waar hébben jullie het nou over?

Dione: Dus nu heb ik al dat... *(Terri knikt)* En daar blijf ik mee rondlopen tot er een heks zo goed is, om mij... *(Terri knikt)* Maar dat is vreselijk! *(Terri schudt met een boosaardige grijns haar hoofd. Dione fel)* Jawel, dat is wél vreselijk! *(beetje hysterisch)* Dóé er liever wat aan!

Terri: *(met een boosaardig geamuseerdheid)* Je zult waarschijnlijk dat toverdrankje moeten drinken.

Dione: *(met afgrijzen)* Met die régenwormen erin?

Stella: O jeetje. Die zijn dan toch zeker wel dood mag ik hopen?

Terri: En met de nagels van een jonge rat.

Stella: Dat lijkt me ook geen pretje.

Terri: En het slijm van de bek van een krokodil.

Stella: *(tot Dione)* Ja, zoiets kan je niet bij Albert Heijn kopen hoor

lieverd. Daarvoor moet je naar een dierentuin.

Dione: Maar ik wil dat drankje helemaal niet drinken.

Terri: *(nog steeds met een boosaardige geamuseerdheid)* Ja, had je maar met je tengels van dat toverboekje af moeten blijven.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

Licht uit.

(Metéén een overweldigende donderklap)

(Hein af. Hij gaat (razendsnel...!) het kostuum van de tovenaar aantrekken en laat zich in die hoedanigheid grimeren...! Hillerije gaat achterin in het midden van het toneel staan. Bokwoo gaat op 2 meter afstand, schuin achter haar staan. Iedereen staat, zit en hurkt nog steeds op precies dezelfde plek en in precies dezelfde houding als voorheen. Geen muziek ditmaal. Iedereen staat in een ongemakkelijke houding, dus dit moet dus héél snel gaan...!)

(een overweldigende donderklap)

Licht aan.

Hillerije: Mimosesja!... Waarom heb je je gave niet gebruikt?

Terri: *(wanhopig)* Maar hoe dóe ik dat dan?

Bokwoo: Leer het haar, o schone Hillerije.

Hillerije: Dat mag ik niet.

Bokwoo: Da's van die ware ja. *(trekt een 'smoel' en maakt een felle beweging met zijn vuist dat hij dit niet leuk vindt)*

Terri: *(heeft ontdekt dat haar ketting weg is. Geschokt)* Mijn ketting?... Hij is wég!

Hillerije: Ja, die heeft de Verschrikkelijke Kaloek meegenomen.

Terri: Maar hoe heeft hij die dan... Ik heb niets gemerkt.

Hillerije: Jij hebt 'm die zelf gegeven. Als de Verschrikkelijke Kaloek zijn slechte Magie gebruikt en daarna van een sterveling iets wil dan merkt deze daar niets van.

Terri: O, wat erg allemaal. En wat gaat er nu gebeuren?

Hillerije: Zolang de Verschrikkelijke Kaloek de ketting heeft is niemand op deze aarde nog veilig.

Terri: O jeetje, wat klinkt dit onheilspellend.

Bokwoo: Is veel meer dan die onheilspellende. Is eerder van die weerzinwekkende. *(knikt met een overdreven bezorgd gezicht)*

Hillerije: Ik denk dat hij nu met jouw ketting naar de enige plek is gevluht waar hij denkt veilig te zijn.

Terri: Dénkt... veilig te zijn?

Hillerije: Ja, zo is het. Hij kan dan wel je ketting in zijn bezit hebben, maar hij kan jou persoonlijk niets doen.

Terri: O... Maar eh... waar is hij dan heen gegaan?

Hillerije: Hij is nu op weg naar de Allerkwaadste.

Terri: De Allerkwáádste? Wie is dát nou weer?

Bokwoo: Die Allerkwaadste is de slechte onder de aller, áller slechte. *(trekt een overdreven vies gezicht)*

Terri: O, wat érg allemaal.

Bokwoo: Wij moeten van die haastige zijn, o schone Hillerije.

Hillerije: Ik weet 't Bokwoo, ik weet 't. Maar we moeten ook erg voorzichtig zijn.

Terri: En dit heb ik... allemaal veroorzaakt?

Bokwoo: Jij moet die alles van die positieve kant blijve bekijken, o schone Mimosesja. *(kijkt haar heel even overdreven vrolijk aan, maar zogauw Terri niet meer naar hem kijkt vervalt hij meteen weer in overdreven somber kijken)*

Terri: Ja, da's makkelijker gezegd dan gedaan. *(ze kijkt Hillerije vragend aan. Benepen stemmetje)* Wat gaat er nu gebeuren? En al deze arme mensen hier? Blijven die voor altijd in eh... deze toestand?

Bokwoo: O, da's voor die schone Hillerije fluitje van die cent. *(Hillerije maakt met haar arm een wijds gebaar over de hele groep heen. Die komen allemaal hevig ontdaan overeind en kijken elkaar, Terri, Bokwoo en Hillerije vragend aan)*

Dione: *(die er voor gezorgd heeft dat ze, voordat ze werd 'bevrozen' met haar rug gehurkt naar het publiek stond trekt nu haar bivakmuts af, maar blijft die zo opgevouwen in haar hand houden dat niemand de stukjes haar bij de openingen kan zien. Ze bevoelt met haar vrije hand haar hele gezicht. Verheugd)* Ik ben weer háárloos! *(zucht diep)* Wat ben ik daar blij om zeg. *(blijft stevig over haar gezicht wrijven en beweegt haar neus heftig heen en weer, alsof ze daar nog steeds haar voelt kriebelen)*

Hillerije: Beloof je me nu niet meer met toverboekjes te gaan experimenteren?

Dione: Ik blijf kilometers bij ze uit de buurt. En nu ga ik eerst douchen, ik voel me zo bezweet als een worstelaar. *(bij de deur draait ze zich om)* Wie bent u eigenlijk?

Terri: Ja, dat vertel ik je nog wel eens. *(duwt Dione richting hal)* Ga jij

nou maar douchen.

Stella: *(is nog steeds in de war)* Wat deed ik nou op m'n knieën op die bank?

Terri: Dat wil je niet weten moeder.

Stella: *(tot Hillerije)* O... Nou, vertel 't me dan maar niet. *(pakt haar glas)*
Ik ben aan een stevige borrel toe. *(schenkt een cognac in)*

Pinky: *(nog steeds ontdaan)* Wat doe ik in dit malle pak?

Terri: Ook een lang verhaal. *(pakt haar bij de arm en leidt haar naar de haldeur)* Als jij nou weer eens je eigen kleren aantrok hè? *(duwt Pinky de hal in)*

Martin: Kan jij me vertellen wat hier nu allemaal aan de hand is, lieverd?

Bokwoo: Daar is niet die vele tijd voor. De schone Hillerije moet van die hele erge snelle handele.

Terri: Hándelen?

Bokwoo: Ja, die handele. En die verskriekelukke boeltje gauw!

Martin: Wie zijn deze mensen, lieverd?

Terri: *(kijkt Hillerije aan)* Hoe gaat u dat dan doen?

Bokwoo: Op die enige snelle manier die mogelijk is.

Hillerije: Waar jij aan denkt kan veel gevaar met zich meebrengen
Bokwoo.

Bokwoo: Wat ís, dat zal móeten zijn. *(sluit bij deze zin overdreven wijs beide ogen)*

Terri: Wat gaat u dan doen?

Hillerije: Ik ga de tijd hier eerst stil zetten en jou daarna terugbrengen naar het tijdstip voordat de Verschrikkelijke Kaloek jou je ketting afnam.

Martin: Kaloek? Wie is Kaloek, Terri?

Terri: *(hoort Martin niet eens, zo erg is ze onder de indruk)* Go hé. Kunt u dat allemaal?

Bokwoo: De schone Hillerije kan nog een boeltje veel van die meer. Maar jij nu geen vrage meer stelle. Wij moeten nu boeltje snel handele.

Hillerije: Zogauw we op dat moment zijn aangekomen gebruik jij je gave in alle hevigheid.

Terri: *(begint weer een klein beetje in paniek te raken)* O jeetje, ík?

Hillerije: *(zeer rustig pratend)* Ja... jij.

Terri: *(overdreven wanhopig)* Maar hóé dan?

Hillerije: Als jij op dat moment niet handelt zoals het je ingegeven wordt is alles verloren.

Bokwoo: Álles! Die hele mensiesheid... *(gooit zijn hand nonchalant in de lucht alsof hij een handje zout omhoog gooit)* Póéf!... weg van deze aarde. Aarde weer van die Allerkwaadste. *(schudt zijn hoofd)*

Triest. Van die enorme triest!
Terri: Dus... dus alles hangt van mij af?
Bokwoo: Die álles!
Hillerije: Ja liefje. Alles hangt van jou af.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto